

Sygnatura akt III C 1569/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 25 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Głogowska

Protokolant: Patrycja Frątczak

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko I. Ś.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt III C 1569/15

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 26 maja 2015 r. powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. zażądał zasądzenia od pozwanej I. Ś. na rzecz powoda kwoty 3.324,96 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł.

W uzasadnieniu żądania wskazano, że pozwana nie wywiązała się z zawartej z poprzednikiem prawnym powoda umowy bankowej i z tego tytułu powstało zadłużenie w dochodzonej pozwem kwocie. Jak podniesiono, dowodem istnienia zobowiązania i jego wysokości jest wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda podpisany przez upoważnione osoby i opatrzony odpowiednią pieczęcią.

Pozwana I. świętek złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniosła o oddalenie powództwa i zgłosiła zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 września 2008 r. pozwana I. Ś. zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę kredytu nr (...) na zakup towarów w kwocie 1.610,23 zł na okres spłaty do 13 kwietnia 2010 r. w postaci 19 miesięcznych rat.

Dowód: potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy k. 55-57.

Przeciwko pozwanej było prowadzone postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) Bank (...) S.A. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 04 września 2009 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 26 października 2009 r., umorzone postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013 r. na wniosek wierzyciela.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k. 62-63, postanowienie k. 58-59, 60-63, 64.

Umowa przelewu wierzytelności z dnia 14 grudnia 2012 r. zawarta pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a powodem wskazywała, że wierzytelności określone w załączniku nr 5 przechodzą na Fundusz w dniu zawarcia umowy pod warunkiem zapłaty przez Fundusz ceny.

II rata ceny została zapłacona w dniu 21 grudnia 2012 r.

W załączniku nr 5 wymieniono wierzytelność wobec I. Ś. z tytułu umowy nr (...) na kwotę 1.534,62 z tytułu kapitału i 1.374,55 zł z tytułu odsetek.

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej powoda z dnia 20 maja 2015 r. wskazano, że zobowiązanie dłużniczki I. Ś. wynikające z umowy kredytu z dnia 13 września 2008 r. wynosi 1.534,62 zł z tytułu należności głównej i 1.790,34 zł z tytułu odsetek.

Dowód: wyciąg k. 9, umowa przelewu k. 10-13, 65-78, potwierdzenie zapłaty ceny k. 79, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 14, załącznik nr 5 k. 81-83

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia.

Powód wywodził roszczenie z umowy kredytu łączącej pozwaną z wierzycielem pierwotnym oraz z umowy przelewu wierzytelności (art. 509-510 k.c.).

Na mocy bezwzględnie obowiązującego przepisu art. 118 k.c., roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a do takich należą zarówno roszczenia banku (wierzyciela pierwotnego), jak i roszczenia funduszu sekurytyzacyjnego przedawniają się z upływem lat trzech i w tym samym terminie przedawniają się roszczenia o świadczenia okresowe.

Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia wymagalności roszczenia (art. 120 § 1 k.c.), a przerywa m. in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju (...), przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.), przy czym po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.) z tym, że w przypadku przerwania przedawnienia przez czynność podjętą przed sądem albo innym organem, w tym egzekucyjnym, nie biegnie ono na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 § 2 k.c.).

Nie wiadomo, bo powód nie zaoferował stosownego dowodu, czy i kiedy wypowiedziano pozwanej umowę kredytu, a zatem, z jaką datą cała wynikająca z niej niespłacona należność stała się wymagalna. Wiadomo tylko, że umowa bankowa została zawarta w dniu 13 września 2008 r., a bankowy tytuł egzekucyjny wystawiono w dniu 04 września 2009 r. Wobec braku innych danych można przyjąć, że w dacie wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wierzytelność była już wymagalna. Co za tym idzie, od daty wystawienia bankowego tytułu należy obliczyć trzy lata (a więc do 04.09.2012 r.), po upływie których wierzytelność uległa przedawnieniu. Pozew złożony w niniejszej sprawie w dniu 25 maja 2015 r. dotyczył roszczenia już przedawnionego. Zauważyć bowiem należy, że czynności podejmowane w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nie powodują przerwy biegu przedawnienia dla następcy prawnego wierzytelności nie będącego bankiem, na co wprost wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. sygn. akt III CZP 29/16, a co sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela.

Zgodnie z treścią art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia (...).

Mając na względzie skutecznie zgłoszony przez pozwaną zarzut przedawnienia, powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono, jak w sentencji.